

R O Z H O D N U T I E

Disciplinárny senát v zložení z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Štefana Kridlu a JUDr. Lenky Kováčovej, v disciplinárnej veci vedenej proti sudcovi **JUDr. R. K.**, o návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 odsek 2 písmeno b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 116 odsek 1 písmeno a/ citovaného zákona, **na ústnom pojednávaní konanom 24. júna 2016**, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 129 odsek 6 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s poukazom na § 124 písmeno a/ citovaného zákona, disciplinárny senát

disciplinárne konanie proti sudcovi Okresného súdu B.B. JUDr. R. K., narodenému X.,

vedené na podklade návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, podanému 19. marca 2014 pod č. 07795/2014-151,

pre skutok právne posúdený ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 odsek 2 písmeno b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 116 odsek 1 písmeno a/ citovaného zákona,

ktorého sa mal dopustiť tak, že

ako sudca Okresného súdu B.B. v pridelennej veci obžalovaného I. V. N., P., vedenej na Okresnom súde B.B. pod sp. zn. 1T/78/2010, postupoval neefektívne, nesústredene,

porušujúc povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 odsek 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď po vrátení spisového materiálu obžalovaného I. V. N., P.. pod sp. zn. IT/78/2010 z Krajského súdu v Bratislave dňa 19. apríla 2011 ako predčasne predloženého na doplnenie o predkladaciu správu s vyznačením o akom opravnom prostriedku a proti akému rozhodnutiu Okresného súdu B.B. má krajský súd ako nadriadený rozhodnúť, ten opätovne predložil až dňa 08. augusta 2011, avšak Krajský súd v Bratislave dňa 09. septembra 2011 mu ho znova vrátil ako predčasne predložený na odstránenie nezrovnalostí v spisových značkách a identifikačných číslach spisu a uskutočnenie súladu so skutočným stavom s tým, že opäť ho krajskému súdu predložil až dňa 19. januára 2012, z čoho je zrejmé, že až po 9 mesiacoch mohol Krajský súd v Bratislave rozhodovať v zmysle ustanovenia § 22 odsek 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v spore o príslušnosť medzi súdmi,

z a s t a v u j e ,

pretože návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene.

O d ô v o d n e n i e

Sudca Okresného súdu B.B. JUDr. R. K. (ďalej tiež „disciplinárne stíhaný sudca“) je disciplinárne stíhaný na podklade návrhu na začatie disciplinárneho konania (ďalej tiež „disciplinárny návrh“) ministra spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej „navrhovateľ“), ktorý bol podaný na disciplinárny senát osobne 19. marca 2014, pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 odsek 2 písmeno b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o sudcoch a prísediacich“) v spojení s § 116 odsek 1 písmeno a/ citovaného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozhodnutia.

O uvedenom návrhu konal disciplinárny senát v zložení zmenenom oproti času podania návrhu, a to v osobe predsedu senátu a jedného člena senátu, ako dôsledku uplynutia funkčného obdobia pôvodnému predsedovi senátu JUDr. Martinovi Michalanskému a pôvodnej členke senátu JUDr. Márii Képešyovej, v súlade s aktuálne účinným Rozvrhom práce disciplinárneho senátu na rok 2016 a ustanovením § 119e odsek 2 zákona o sudcoch a prísediacich.

Disciplinárny senát primárne preskúmal disciplinárny návrh z pohľadu splnenia základných procesných podmienok, ktorých splnenie je nevyhnutným predpokladom pre jeho meritórne prejednanie a rozhodnutie, ktorými sú prípustnosť, oprávnenosť návrh podávajúcej osoby a včasnosť jeho podania.

Disciplinárny senát v rámci prieskumnej povinnosti vo vyššie rozvedenom rozsahu zistil, že disciplinárny návrh je prípustný aj podaný oprávnenou osobou, avšak nie je podaný včas.

Včasnosť podania disciplinárneho návrhu upravuje § 120 odsek 7 zákona o sudcoch a príseďiacich nasledovne :

Návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, najneskôr do štyroch rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia. Ak ide o priestupok alebo konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov, môže inak oprávnený orgán odovzdať alebo postúpiť vec orgánu uvedenému v odseku 3 do jedného roka odo dňa jeho spáchania, inak návrh na disciplinárne konanie nemožno podať; lehoty na podanie tohto návrhu uvedené v predchádzajúcej vete musia byť aj v tomto prípade zachované.

Podľa § 118 odsek 1 citovaného zákona *zodpovednosť sudcu za disciplinárne previnenie zaniká uplynutím premlčacej lehoty uvedenej v § 120 odsek 7.*

V zmysle § 120 odsek 8 citovaného zákona disciplinárny návrh musí okrem iného obsahovať aj skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že bol podaný včas.

Procesným dôsledkom oneskorenosti podania disciplinárneho návrhu v zmysle § 124 písmeno a/ citovaného zákona je zastavenie disciplinárneho konania disciplinárnym senátom bez ústneho pojednávania.

Podľa § 129 odsek 6 zákona o sudcoch a prísediacich *disciplinárny senát zastaví disciplinárne konanie (aj vtedy), ak vyjde najavo niektorý z dôvodov zastavenia uvedených v § 124 (tohto zákona) pri ústnom pojednávaní.*

Z dikcie § 120 odsek 7 zákona o sudcoch a prísediacich je zrejmá vo vzťahu k včasnosti podania disciplinárneho návrhu úprava jednak tzv. subjektívnej lehoty (6-mesačnej) a tzv. objektívnej lehoty (pre posudzovaný prípad do úvahy prichádzajúcej 4-ročnej).

Subjektívna lehota začína plynúť odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať disciplinárny návrh dozvedel o disciplinárnom previnení. Objektívna lehota začína plynúť odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia (jeho dokonania, eventuálne ukončenia protiprávnosti konania). Obe lehoty pritom musia byť zachované súčasne.

Zo skutku disciplinárneho návrhu je zrejmé, že disciplinárne stíhanému sudcovi sa kladie za vinu spôsobenie prieťahu v konkrétnom trestnom konaní, pričom k ukončeniu tohto prieťahu malo dôjsť 19. januára 2012.

S ohľadom na uvedené je nepochybné, že z pohľadu štvorročnej objektívnej lehoty (ktorej uplynutie pripadá na 19. januára 2016) je disciplinárny návrh podaný 19. marca 2014 návrhom podaným včas.

Z pohľadu subjektívnej lehoty navrhovateľ v odôvodnení disciplinárneho návrhu deklaroval jej zachovanie tvrdením, že „*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky bolo v októbri 2013, prostredníctvom emailového podania upozornené na priebeh súdneho konania vedeného na Okresnom súde B.B. vo veci obžalovaného I. V. N., P.*“ Ako dôkaz o tom navrhovateľ uviedol „*podanie R. I.*“, ktoré k návrhu ako listinný dôkaz nepredložil.

Po podaní disciplinárneho návrhu bolo skorším predsedom disciplinárneho senátu určených niekoľko termínov ústneho pojednávania – na 24. marca 2015, 21. apríla 2015, 19. mája 2015, 02. júna 2015, 08. septembra 2015, 29. septembra 2015, ktoré všetky boli zrušené alebo odročené z procesných dôvodov bez prednesu disciplinárneho návrhu na ústnom pojednávaní.

Po zmene v zložení senátu v súlade s § 119e odsek 2 zákona o sudcoch a prísediacich bol navrhovateľ vyzvaný na predloženie e-mailového podania osoby „R. I.“, ktoré v disciplinárnom návrhu navrhol vykonať ako dôkaz a na základe ktorého sa mal dozvedieť o skutočnostiach, ktoré ho viedli k podaniu disciplinárneho návrhu.

Z navrhovateľom predloženej e – mailovej komunikácie (č. l. 93-96) vyplýva, že táto sa z pohľadu časovej chronológie začína správou osoby označenej ako „M. T.“ adresovanou (ako vyplýva z ďalšieho textu Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky – ďalej „ministerstvo spravodlivosti“), v ktorej sa uvedená osoba odvoláva na rozhovor „s pánom I. z Markízy“, uvádza číslo spisu „1T/78/2010“ s tým, že oznamuje, že v tejto veci písal sťažnosti ministrovi spravodlivosti okrem iného aj v júni a novembri 2012 (jednu označuje aj spisovou značkou) a ďalej uvádza, že jedna bola postúpená predsedovi krajského súdu.

Z nadväzujúcej e – mailovej komunikácie vyplýva reakcia na tento e – mail hovorkyňou ministra spravodlivosti (o postúpení informácie príslušnej sekcii).

Nasleduje e – mail R. I. (TV Markíza) doručený tlačovému odboru Úradu vlády Slovenskej republiky 10. októbra 2013, následne doručený (cestou osôb „T. E.“ a „P. K.“) „T. Borecovi“ 13. októbra 2013.

V tejto správe R. I. žiada o pomoc pre osobu M. T. v predmetnej trestnej veci a popisuje prípad *„obžalovaného V. N. na Okresnom súde v B., ktorý ho takmer zastrelil niekoľkými ranami, avšak ktorý si vďaka súdnym prietahom sedem rokov pokojne chodí po slobode. M. T. sa na prietahy sťažoval aj na ministerstve spravodlivosti, aj u predsedu súdu, ale bez výsledku.“*

Osoba „Tomáš Borec“ na túto správu reaguje e – mailom z 13. októbra 2013 adresovaným „T. K.“ spôsobom : *„Ak je to tá vec, ktorú sme mali vo štvrtok v TN, prijal som podnet priamo počas rozhovoru (vid TN zo štvrtka). T.“*

Uvedený listinný dôkaz bol pre disciplinárny senát podnetom pre vyžiadanie si ďalších listinných podkladov pre posúdenie spôsobu komunikácie medzi sťažovateľom M. T. a ministerstvom spravodlivosti ohľadne prípadných sťažností na (v návrhu skutkovo ustálené)

prieťahy v trestnom konaní vedenom Okresným súdom B.B. pod sp. zn. 1T/78/2010.

Za tým účelom boli zabezpečené listiny z ministerstva spravodlivosti, od M. T. (pozn. z uvedeného zabezpečeného trestného spisu vyplýva, že ide o osobu v tomto konaní v procesnom postavení poškodeného; nakoľko ide o trestnú vec, v ktorej nebolo doposiaľ právoplatne skončené trestné stíhanie, s ohľadom na nevyhnutnosť vrátenia zapožičaného spisu sú súčasťou – prílohou disciplinárneho spisu fotokópie relevantných v spise obsiahnutých písomností) a od predsedu Krajského súdu v Bratislave (v komplexe vid' č. l. 122-173 a spisy vedené Krajským súdom v Bratislave pod Spr. 2016/2012 a 2196/2015).

Po zabezpečení uvedených podkladov v rámci tzv. predbežného šetrenia v zmysle § 123 zákona o sudcoch a prísediacich disciplinárny senát vykonal ústne pojednávanie 24. júna 2016 za účelom poskytnutia priamej možnosti vyjadriť sa k výsledkom predbežného šetrenia primárne navrhovateľovi a disciplinárne stíhanému sudcovi.

O ústnom pojednávaní boli riadne a včas upovedomení navrhovateľ, disciplinárne stíhaný sudca, jeho obhajca a predsedníčka Okresného súdu B.B..

Z nich sa dostavili na ústne pojednávanie disciplinárne stíhaný sudca a poverená zástupkyňa navrhovateľa (ďalej označovaná pojmom „navrhovateľ“).

Obhajca disciplinárne stíhaného sudcu JUDr. P. F. (ďalej „obhajca“) písomným podaním doručeným disciplinárnemu senátu osobne 21. júna 2016 požiadal o ospravedlnenie svojej neprítomnosti na ústnom pojednávaní (č. l. 174) a súčasne o zrušenie tohto termínu a určenie nového z dôvodu, že jeho klient trvá na jeho osobnej účasti. V rovnakom zmysle sa na ústnom pojednávaní vyjadril aj disciplinárne stíhaný sudca.

Navrhovateľ poukázal na to, že disciplinárny návrh bol vo veci podaný 19. marca 2014 a doposiaľ nedošlo ani k predneseniu návrhu na ústnom pojednávaní. Predchádzajúce termíny boli zrušené alebo odročené z dôvodov na strane disciplinárne stíhaného sudcu a jeho obhajcu, dal preto na zváženie disciplinárnemu senátu prijať voči nim príslušné opatrenia, vyjadrujúc názor, že podmienky vykonania ústneho pojednávania za uvedených okolností neboli splnené.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že procesné podmienky na vykonanie ústneho pojednávania v neprítomnosti obhajcu boli splnené.

Obhajca bol o termíne ústneho pojednávania riade upovedomený, pričom upovedomenie o ústnom pojednávani určenom na 24. júna 2016 prevzal 01. júna 2016 (č. l. 113). Neprítomnosť ospravedlnil jeho účasťou na rokovaní predsedníctva Slovenskej advokátskej komory v identickom čase. Žiadnym spôsobom tvrdenú kolíziu tohto rokovania s ústnym pojednávaním nepreukázal (doložením pozvánky alebo inej listiny). Ospravedlnenie doručil disciplinárnemu senátu len 3 tri dni pred ústnym pojednávaním. S predpokladom, že rokovanie predsedníctva Slovenskej advokátskej komory sa určuje v dostatočnom časovom predstihu, takéto ospravedlnenie obhajcu disciplinárny senát hodnotil ako nie riadne, aj ako nečasné.

Disciplinárny senát si uvedomuje právo disciplinárneho stíhaného sudcu byť v disciplinárnom konaní zastúpený obhajcom (z radu sudcov alebo advokátov) a tomu zodpovedajúcu povinnosť umožniť mu v tomto smere vlastnú obhajobu. Zo strany obhajcu a disciplinárneho stíhaného sudcu, či už počas konania pred disciplinárnym senátom v jeho pôvodnom alebo súčasnom zložení však došlo opakovane (viacnásobne) k zmareniu ústneho pojednávania z dôvodov na ich strane (viď termíny ústnych pojednávani - 21. apríla 2015 (č. l. 39), 19. mája 2015 (č. l. 48), 02. júna 2015 (č. l. 57-58), 29. septembra 2015 (č. l. 79-80), 14. marca 2016 (č. l. 97, 99) a 11. apríla 2016 (č. l. 107-108).

Podmienky konania v neprítomnosti disciplinárne stíhaného sudcu a jeho obhajcu, eventuálne možnosť vykonať ústne pojednávanie v disciplinárnom konaní v ich neprítomnosti upravuje § 127 odsek 1 zákona o sudcoch a prísediacich tak, že *„ústne pojednávanie sa koná zásadne v prítomnosti sudcu, proti ktorému návrh smeruje. V jeho neprítomnosti možno vec prejednať iba vtedy, ak bol o termíne ústneho pojednávania riadne upovedomený a ak sa odmietne dostaviť pred disciplinárny senát alebo ak sa bez dôvodného ospravedlnenia nedostaví, alebo ak sa práva účasti na ústnom pojednávaní výslovne vzdá. Ak si sudca zvolí obhajcu, má obhajca právo zúčastniť sa na ústnom pojednávaní.“*

Uvedená osobitná úprava (lex specialis) vylučuje na riešenie predmetnej otázky subsidiárnu aplikáciu Trestného poriadku v zmysle § 150 odsek 2 zákona o sudcoch

a prísediacich. Táto osobitná úprava nezakotvuje nemožnosť vykonať ústne pojednávanie v neprítomnosti obhajcu, upravuje právo obhajcu zúčastniť sa na ústnom pojednávaní.

Za uvedenej procesnej situácie, posudzujúc ju v kontexte vyššie rozvedených okolností, preto disciplinárny senát vykonal ústne pojednávanie v neprítomnosti obhajcu.

Na ústnom pojednávaní boli oboznámené v zmysle § 127 odsek 4 a § 123 zákona o sudcoch a prísediacich výsledky predbežného šetrenia v už vyššie uvedenom rozsahu.

Zo zabezpečených písomností ministerstva spravodlivosti, predsedu Krajského súdu v Bratislave a ním predložených spisov (vedených v registri Spr.), ako aj M. T. vyplýva, že na ministerstvo spravodlivosti bolo už 19. júna 2012 doručené písomné podanie (adresované menovite priamo ministrovi – vid' č. 1. 126), v ktorom žiadal o „*preskúmanie postupov Okresného súdu Bratislava 5 a Krajského súdu Bratislava 1*“ v tej súvislosti, že „*v roku 2006 7 strelnými ranami do brucha, pravej a ľavej ruky - tepny, zadku, bedrového kĺbu, ramena, hrudníka ho poranil I. V. N.. K svojmu skutku sa čiastočne priznal a aj napriek tomu a opakovaným sťažnostiam za prieťahy v súdnom konaní a medializácii stále nebol vyneseny rozsudok. Skutok bol právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin vraždy. Posledné zasadanie bolo 11.01.2011 a na základe opakovaných sťažností tento rok, teda 2012, prešetroval krajský súd konanie súdov a pridelené spisové číslo je sp. zn. 4 Nto/2/2012. Preto Vás prosím v mene spravodlivosti o prešetrenie, ukončenie súdnych prieťahov a vykonanie spravodlivosti vyhlásením rozsudku.*“

Príslušný pracovník ministerstva spravodlivosti uvedené podanie vybavil postúpením veci predsedovi Krajského súdu v Bratislave dňa 27. júna 2012 (č. 1. 127) na priame vybavenie s poukazom na § 63 odsek 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o súdoch“) a v tomto smere o spôsobe vybavenia podania upovedomil aj sťažovateľa.

M. T. následne 29. novembra 2012 doručil ministerstvu spravodlivosti ďalšie podanie, v ktorom reaguje na to, že predseda Krajského súdu v Bratislave jeho skoršie podanie, po jeho postúpení nevybavil, resp. mu neoznámil spôsob jeho vybavenia a opätovne žiadal o urýchlené ukončenie dlhotrvajúceho súdneho konania vedeného na „*Okresnom súde B.B. pod sp. zn. 4Nto/2/2012.*“

Prípísom ministerstva spravodlivosti z 05. decembra 2012 bolo sťažovateľovi oznámené, že jeho skoršia sťažnosť bola predsedom Krajského súdu vyhodnotená ako nedôvodná, pričom odpoveď na sťažnosť bola doručená tomuto ministerstvu, ako aj sťažovateľovi. Spisový materiál mal byť vrátený Okresnému súdu B.B. dňa 31. mája 2012 s odporúčaním, aby sa obrátil s kvalifikovaným písomným podaním na predsedu príslušného súdu, opätovne s poukazom na § 63 odsek 1, 2 zákona o súdoch.

Napriek dikcii § 120 odsek 7 zákona o sudcoch a prísediacich ohľadne vymedzenia začiatku plynutia tzv. subjektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu „odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení“, podľa ustálenej súdnej praxe (odvíjajúcej sa aj od rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (viď napr. II. ÚS 140/2011), jej interpretácia má svoje limity.

Určenie začiatku plynutia subjektívnej lehoty nie je a nemôže závisieť od svojvôle či vnútorných pomerov oprávneného orgánu.

Pojem „*dozvedel sa*“ je naplnený, a teda subjektívna lehota začína plynúť okamihom, keď oprávnený orgán disponuje, alebo s ohľadom na jeho postavenie k disciplinárne zodpovednému subjektu má možnosť disponovať takou masou poznatkov, na základe ktorých sú splnené zákonom predpísané podmienky návrhu na disciplinárne konanie (§ 120 odsek 8 zákona o sudcoch a prísediacich).

Účelom a zmyslom inštitútu zániku zodpovednosti sudcu za disciplinárne previnenie uplynutím premlčacej lehoty, uvedenej v § 120 odsek 7 zákona o sudcoch a prísediacich, podľa § 118 odsek 1 tohto zákona je na jednej strane záujem, aby návrh na disciplinárne konanie proti sudcovi bol podávaný bez zbytočného odkladu, a na druhej strane nevyhnutnosť poskytnúť ochranu sudcom pred podávaním disciplinárnych návrhov s podstatným časovým odstupom jednak od momentu, keď došlo ku konaniu, v ktorom možno vidieť disciplinárne previnenie, a jednak od momentu, keď sa osoba oprávnená podať návrh o takomto konaní dozvedela (v záujme právnej istoty). Zákonodarcom ustanovená subjektívna lehota šiestich mesiacov je na tento účel dostačujúca na jednej strane z pohľadu podávateľa návrhu, aby podnet vedúci ho k podozreniu, že konkrétny sudca sa dopustil disciplinárneho

previnenia, dostatočne preveril, na strane druhej ide o lehotu stanovenú aj v záujme ochrany sudcu.

Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že subjektívna šesťmesačná lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania začala navrhovateľovi plynúť dňom 19. júna 2012.

Už v tento deň totiž bolo ministerstvu spravodlivosti doručené podanie fyzickej osoby M. T. (v predmetnej trestnej veci poškodeného), z ktorej obsahu je zrejmé, že ide o jeho sťažnosť na prieťahy v konaní v konkrétnej trestnej veci v jeho podaní dostatočne identifikovanej na to, aby navrhovateľ mal možnosť zistiť, o akú trestnú vec konkrétne ide.

I keď ide svojou podstatou o laicky písomné podanie, je potrebné mať na zreteli, že každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu, bez ohľadu na spôsob jeho označenia.

Uvedené písomné podanie, hoci nie názvom osobitne označené, z pohľadu jeho obsahu nie je zmätočné a je dostatočne zrozumiteľné v otázke, čoho sa sťažovateľ konkrétne domáha. Jednoznačne z neho vyplýva, že sa sťažuje na prieťahy v konaní, v ktorom je obžalovaný I. V. N. stíhaný za obzvlášť závažný zločin vraždy pre skutok z roku 2006 s opisom aj konkrétnych skutkových okolností (počet strelných rán, spôsobené zranenia).

Pokiaľ ide o určité nepresnosti tohto podania (žiada o preskúmanie postupov Okresného súdu Bratislava V a Krajského súdu v Bratislave I), zjavným dôvodom je, že v posudzovanej trestnej veci došlo k sporu o príslušnosť medzi Okresným súdom Bratislava V a Okresným súdom B.B., na základe čoho v počiatočnom štádiu trestného konania bola predmetná trestná vec viackrát postupovaná medzi uvedenými okresnými súdmi a v jednotlivých štádiách sa nachádzala aj na im nadriadenom súde – Krajskom súde v Bratislave. Z toho je zrejmá aj nesprávnosť sťažovateľom uvádzanej spisovej značky (4Nto/2/2012), čo je spisová značka, pod ktorou táto vec bola vedená uvedeným krajským súdom na posudzovanie len čiastkovej otázky (navyššie je zrejmé, že ani súd s názvom „Krajský súd v Bratislave I“ neexistuje).

Uvedené nedostatky predmetného podania však nič nemenia na jednoznačnej identifikovateľnosti tohto podania ako sťažnosti konkrétnej fyzickej osoby na prieťahy

v konaní v konkrétnej trestnej veci, na základe čoho je identifikovateľný aj zákonný sudca v nej konajúci (v senátnej veci majú na zreteli konajúceho predsedu senátu).

Vyjadrenie navrhovateľa k tejto otázke, že predmetné podanie sťažovateľa sa týkalo konania na krajskom súde (nie Okresnom súde B.B.) z vyššie uvedených dôvodov neobstojí. Pokiaľ toto podanie bolo obdobne vyhodnotené aj príslušným pracovníkom ministerstva spravodlivosti (ktorý ho vybavoval a posudzoval v čase jeho podania), poukazujúc na vyššie uvedené dôvody bolo podľa obsahu vyhodnotené nesprávne.

Ako významný fakt disciplinárny senát zdôrazňuje, že predmetná sťažnosť na priedahy v konaní M. T. podaná 19. júna 2012, bola podaná po období, ktoré sa v skutkovom vymedzení disciplinárneho návrhu ako priedah v konaní kladie disciplinárne stíhanému sudcovi za vinu (19. apríla 2011 až 19. januára 2012), majú na zreteli, že v jednom konaní môžu priedahy v konaní nastať aj v rôznych časových obdobiach.

Pri správnom obsahovom vyhodnotení uvedeného podania preto navrhovateľ, pokiaľ by na jeho podklade preveroval dôvodnosť sťažnosti na priedahy v konaní v predmetnej trestnej veci, preto mal možnosť zistiť konanie disciplinárne stíhaného sudcu skutkovo vymedzené v disciplinárnom návrhu.

Navrhovateľ pritom aj sám uvedené podanie podľa obsahu posúdil ako sťažnosť na priedahy v konaní. Bolo už vecou jeho posúdenia či toto podanie bude alebo nebude posudzovať ako podnet smerujúci k podozreniu, že konkrétny sudca sa dopúšťa v konkrétnej právnej (v danom prípade trestnej) veci disciplinárneho previnenia spôsobovaním priedahov v konaní.

Navrhovateľ toto podanie však posúdil ako sťažnosť na priedahy v konaní, na ktorej posúdenie a prejednanie je príslušný predseda konkrétneho konajúceho súdu v zmysle § 63 odsek 1 zákona o súdech.

Podľa § 62 odsek 1 citovaného zákona *sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných priedahov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho*

konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Podľa § 63 odsek 1 tohto zákona *sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak.*

Ako podstatné z pohľadu posúdenia začiatku plynutia subjektívnej šesťmesačnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu však disciplinárny senát hodnotí fakt, že už z podania doručeného M. T. ministrovi spravodlivosti, ako osoby oprávnenej na podanie disciplinárneho návrhu, dňa 19. júna 2012, navrhovateľ disponoval informáciou o možnom spáchaní disciplinárneho previnenia v konkrétnom súdnom konaní, ktorá pre neho, pokiaľ mal záujem vyvodzovať voči konajúcemu sudcovi disciplinárnu zodpovednosť, mala byť podnetom na prešetrenie dôvodnosti podanej sťažnosti na pried'ahy v konaní, a v prípade potvrdenia jej dôvodnosti (po jej prešetrení) mal podať príslušný disciplinárny návrh.

Práve na uvedené prešetrenie a posúdenie dôvodnosti podnetu odôvodňujúceho podozrenie, že konkrétny sudca pácha disciplinárne previnenie, je zákonom pre orgány s disciplinárnou iniciatívou určená dostatočne dlhá lehota 6 mesiacov. V jej rámci majú dostatočný časový priestor na vyžiadanie konkrétneho súdneho spisu alebo vyžiadanie inej formy spolupráce s príslušným súdom, eventuálne zabezpečenie iných podkladov za účelom posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky na podanie disciplinárneho návrhu.

Z pohľadu zachovania právnej istoty sudcu v tom, že za prípadné disciplinárne previnenie bude disciplinárne stíhaný v primeranom čase, nemožno akceptovať taký postup orgánov oprávnených na podanie disciplinárneho návrhu, v rámci ktorého na základe viacerých postupne prichádzajúcich podnetov smerujúcich k podozreniu spáchania disciplinárneho previnenia konkrétneho sudcu reagujú v zmysle disciplinárnej iniciatívy až na časovo posledný z nich (v danom prípade e-mail redaktora R. I. z 10. októbra 2013), a ignorujú tak skoršie podnety, ktoré k takejto iniciatíve boli rovnako spôsobilé (v danom prípade dokonca dve podania M. T. doručené navrhovateľovi 19. júna 2012 a 29. novembra 2012).

Pripustením takéhoto postupu by bol význam subjektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu priamo popretý, šlo by o obsolétne zákonné ustanovenie, nakoľko by umožňoval orgánu s disciplinárnou iniciatívou fakticky kedykoľvek z akéhokoľvek podnetu iniciovať disciplinárne konanie pri jeho časovom obmedzení výlučne objektívnou lehotou. Určovanie začiatku plynutia subjektívnej lehoty by sa tak stalo vecou vlastného uváženia navrhovateľa, jeho svojvôle, čo by nevyhnutne kolidovalo s právom disciplinárnym návrhom dotknutého sudcu na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie garantované v článku 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

K tejto otázke svoje stanovisko vo svojej rozhodovacej činnosti už zaujal aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo 16. júna 2011, č. k. II. ÚS 140/2011-45.

Súladný s ním je záver disciplinárneho senátu o tom, že ak minister spravodlivosti ako orgán oprávnený na podanie disciplinárneho návrhu podľa § 120 odsek 2 písmeno a/ zákona o sudcoch a prísediach koná na základe podnetu, sťažnosti alebo akéhokoľvek iného podania mu adresovanému inou osobou, za deň rozhodujúci pre začatie plynutia subjektívnej lehoty nemožno považovať iný deň, ako ten, v ktorom je ministrovi spravodlivosti takéto podanie doručené, t.j. deň, keď sa ako príslušný orgán „dozvie“ o tom, že malo dôjsť k disciplinárnemu previneniu.

Bolo už záležitosťou organizácie činnosti ministra spravodlivosti, akým spôsobom je ďalej preverená dôvodnosť podnetu mu doručeného 19. júna 2012. Začatie plynutia subjektívnych aj objektívnych lehôt totiž nemôže závisieť od jeho rozhodnutia, pretože prípadná ľubovôľa oprávneného orgánu pri nakladaní so začiatkom subjektívnej lehoty ľubovoľne by mohla narušiť právnu istotu sudcov. Konkrétne, zákonná subjektívna a objektívna lehota sú lehotami, ktoré oprávnený orgán nemôže predĺžiť. Inak povedané, určenie začiatku plynutia subjektívnej lehoty nie je a nemôže závisieť od svojvôle či vnútorných pomerov oprávneného orgánu.

Pokiaľ aj jednotlivé podania fyzických osôb doručované ministerstvu spravodlivosti v rámci jeho vnútornej organizácie vybavujú konkrétni pracovníci ministerstva v rámci jeho vnútroorganizačnej štruktúry, doručením takéhoto podania na ministerstvo sa má za to, že minister spravodlivosti ako disciplinárne oprávnený orgán sa o takomto podaní

dozvedel (podanie sa dňom doručenia dostalo do jeho dispozičnej sféry). Je jeho vecou, v rámci vnútornej organizácie ministerstva, aby zabezpečil posúdenie takéhoto podania zo všetkých do úvahy prichádzajúcich aspektov. V posudzovanom prípade podanie M. T. doručené 19. júna 2012 bolo príslušnými pracovníkmi vyhodnotené ako sťažnosť na priet'ahy v konaní podľa zákona sudoch (zjavne podľa § 62 odsek 1), avšak toto podanie malo byť rovnako vyhodnocované aj z toho pohľadu, či nejde o podnet na začatie disciplinárneho konania. Pokiaľ k tomu nedošlo, ako je tomu v posudzovanom prípade, riziko zmeškania subjektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu znáša minister spravodlivosti pokiaľ takéto podanie ako podnet na začatie disciplinárneho konania možno považovať, nakoľko od jeho doručenia mu začína plynúť šesťmesačná subjektívna lehota.

Vychádzajúc z uvedeného disciplinárny senát vyslovuje záver, že v posudzovanom prípade subjektívna šesťmesačná lehota v zmysle § 120 odsek 7 zákona o sudoch a prísediacich na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania navrhovateľovi (ministrovi spravodlivosti) začala plynúť 19. júna 2012 a uplynula 19. decembra 2012.

Jeho disciplinárny návrh podaný 19. marca 2014 je preto návrhom podaným oneskorene v čase, keď (potenciálna) disciplinárna zodpovednosť návrhom dotknutého sudcu v zmysle § 118 odsek 1 zákona o sudoch a prísediacich zanikla, v dôsledku čoho dôvodnosť disciplinárneho návrhu meritórne už nemožno posudzovať.

Názor navrhovateľa o včasnosti podania disciplinárneho návrhu, odvíjajúc plynutie subjektívnej lehoty v zmysle § 120 odsek 7 zákona o sudoch a prísediacich od e-mailového podania „R. I.“ disciplinárny senát z už vyššie uvedených dôvodov a rozvedených úvah neakceptoval.

Na tom základe disciplinárny senát podľa § 129 odsek 6 zákona o sudoch a prísediacich s poukazom na § 124 písmeno a/ citovaného zákona disciplinárne konanie proti sudcovi Okresného súdu B.B. JUDr. R. K. z dôvodu, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene, zastavil spôsobom vymedzeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok (§ 131 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Disciplinárne stíhaný sudca sa súčasne poučuje podľa § 9 odsek 3 Trestného poriadku, subsidiárne aplikovanom a disciplinárne konanie v zmysle § 150 odsek 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, že v disciplinárnom konaní, ktoré bolo zastavené z dôvodu premlčania, ako dôsledku oneskorenosti podania návrhu na začatie disciplinárneho konania, sa pokračuje, ak vyhlási disciplinárne stíhaný sudca do 3 (troch) dní odvtedy, ako mu bolo rozhodnutie o zastavení disciplinárneho konania oznámené (vyhlásením v jeho prítomnosti a ak nebol pri jeho vyhlásení prítomný, od doručenia rozhodnutia), že na prejednaní veci trvá.

V Bratislave 24. júna 2016

JUDr. Petr Kaň a , v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková